

יום ב', כה' בטבת תש"ס (3 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה 0700 הבוקר, נמצא כדור הארץ בפריהליון, בקרבתו הגדולה ביותר לשמש (בהקיפו אותה במסלולו האליפטי) – 147.2 מיליון ק"מ, לעומת 152.2 מיליון ק"מ כאשר כדור"א נמצא באפהליון, המרחק הגדול ביותר מהשמש. כדור"א יימצא באפהליון השנה בר"ח תמוז, לפנות בוקר. יצויין כי כדור הארץ נמצא בקרבתו המירבית ביחס לשמש דווקא בראשית החורף בחצי-הכדור הצפוני. אין כמעט קשר בין עובדה זו לבין עונות השנה על-פני כדור"א. אלה אינן נגרמות, כידוע, ע"י השינויים הקטנים-יחסית במרחק שבין כדור"א לבין השמש במשך השנה, אלא ע"י זווית הנטיעה של מישור הקפת כדור"א סביב השמש ומישור המשווה, הגוררת אחריה זווית פגיעה משתנה של קרני אור השמש במרבית המקומות על-פני כדור"א ומשך הארה (ואורך יום שונה) של השמש לאורך השנה במקום נתון.
[לוח דבר בעתו]

והיום, לפני 32 שנה – בשנת תשכ"ח (1968-5728) – נעלמה הצוללת "דקר" בהפלגת הבכורה שלה מבריטניה לארץ, על 69 אנשי צוותה. ה"דקר" יצאה לאחר שיפוצים מנמל פורטסמות' בבריטניה, ובתום סדרת אמונים קצרה, הפליגה בדרכה לישראל. מפקד ה"דקר" קיבל הוראה להגיע לישראל ב-29 בינואר (כה' בטבת), אך הקשר האחרון עם הצוללת היה 5 ימים לפני-כן. היעלמות ה"דקר" התקבלה בארץ בזעזוע עמוק. חיפושים אחריה נערכו אחת לכמה שנים, ובד"כ התרכזו בחוף מצרים מול אלכסנדריה ובים האגאי, סמוך ליוון. וזאת לאחר שהועלתה השערה שהצוללת סטתה ממסלולה וטובעה בידי חיל הים המצרי.

במאי בשנה שעברה (י"ג סיון תשנ"ט), התגלתה הצוללת מונחת על קרקעית הים התיכון בעומק של 2900 מ', סמוך לאי כרתים. וכך התברר כי לא סטתה כלל ממסלול שיוטה.

גילוי הצוללת "דקר" פתח מחדש את פצעי המשפחות השכולות. חלקן דרשו להשקיע כל מאמץ כדי לנסות ולמחות את גופות המלחים שנספו. אחרים הבהירו כי הם מבקשים לא להפריע את מנוחתם האחרונה של מלחי "דקר". ולמרות הגילוי הדרמטי, לא נפתרה עדיין תעלומת טביעתה של ה"דקר", וחיל הים ממשיך לנסות לחקור את הפרשה. שתי האפשרויות הסבירות ביותר שהועלו הן התנגשות בכלי שיט גדול או תקלה טכנית חמורה.
[ואלה תולדות...2000]

ולמי שיכול לזכור...לפני 8 שנים – בתשנ"ב (1992-5752) {בשנה לאחר מלחמת המפרץ, שגם היא היתה שנה יבשה מאד} – היה היום מזג-אוויר סוער במיוחד, בכל רחבי הארץ. היו הצפות ושלגים באזורים רבים, ואף נתיבי האיילון הוצפו ונסגרו לתנועה.

נקודה למחשבה:

על הפסוק בפר' שמות: "ויאמר משה, אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה, מדוע לא יבער הסנה?" [שמות ג' 3], מלמדינו חז"ל כי משה רבינו היה רועה את צאן יתרו, ובשום מקום לא נאמר שהוא רעה בשכר. אבל הצאן היה ברשותו, תחת הנהגתו ופיקוחו. והצאן הלא מתנהל לאיטו, ומשה ביקש להעיף מבט במחזה התמוה, כפי שאומר המדרש על הפסוק: "כי סר לראות" – צווארו עיקם. אבל כותב הרב "צוף דבש" זצ"ל: משה רבינו ראה בזאת משום מעילה כביכול בתפקידו כרועה! לכן אמר, "אסורה נא" – התבוננות חטופה זו יש בה מעין הסרה וסטיה מהפיקוח המתמיד. התבוננו וראו, מהו מוסר עבודה...

[מובא מעלון השבת: "אור המוריה"]

יום נעים (עם תפילת יתן טל ומטר לברכה"י)!